

FOAIE PAROHIALĂ SEPTEMBRIE 2019

tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catholicamd.ro

SFÂNTA LITURGHIE (XV)

Riturile de încheiere

Cu această cateheză încheiem seria dedicată Sfintei Liturghii. Luna trecută am vorbit despre *Împărtășanie* și *Rugăciunea după Împărtășanie*. Odată rostită această ultimă rugăciune, **Liturghia se încheie cu binecuvântarea împărțită de preot și cu trimiterea poporului. Așa cum a început, cu semnul sfintei cruci: în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, tot în numele Sfintei Treimi este pecetluită Liturghia, adică acțiunea liturgică.**

Dar, în timp ce Liturghia se termină, se deschide angajamentul mărturiei creștine. Creștinii nu merg la Liturghie pentru a face o temă săptămânală și apoi uită! Nu! Creștinii merg la Liturghie

pentru a participa la Pătimirea și Învierea Domnului, pentru a primi Împărtășania, care îi unește intim cu Cristos, unire care mai apoi se revarsă în viața de fiecare zi. **Ieșim din biserică pentru „a merge în pace” ca să ducem binecuvântarea lui Dumnezeu în activitățile zilnice, în casele noastre, la locurile noastre de muncă, printre ocupațiile de fiecare zi ale vieții pământești, „glorificându-l pe Domnul cu viața noastră”.**

Dacă ieșim din biserică și-l uităm imediat pe Isus, vorbind și atrăgând atenția asupra celorlalți: „Uite-l pe acela sau pe acela...!”, Liturghia nu a intrat în inima mea. De ce? Pentru că nu sunt capabil să trăiesc mărturia creștină.

De fiecare dată când ies de la Liturghie trebuie să ies mai bun decât am intrat, cu mai multă viață, cu mai multă forță, cu mai multă voință de a da mărturie creștină. Prin Euharistie, Isus Cristos intră în noi, în inima noastră și în trupul nostru, pentru ca să putem „exprima în viață sacramentul primit în credință”.

Liturghia își are împlinirea în alegerile concrete ale celui care se lasă implicat personal în misterele lui Cristos; cel mai important este să reușim să trecem de la celebrare la viață. Celebrând Euharistia, învățăm să devenim persoane euharistice; asta înseamnă că îl lăsăm pe Cristos să acționeze în noi: gândurile sale să fie gândurile noastre, sentimentele sale să fie ale noastre, alegerile sale să fie alegerile noastre. Să facem așa cum a făcut Cristos: asta înseamnă sfințenia creștină. Sfântul Paul spune: „...Am fost răstignit împreună cu Cristos. Așadar, nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine. Și ceea ce trăiesc acum în trup, trăiesc prin credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pentru mine” (*Galateni* 2,19-20). **În măsura în care mortificăm egoismul nostru, adică facem să moară ceea ce se opune Evangheliei și iubirii lui Isus, se creează înlăuntrul nostru un spațiu mai mare pentru puterea Duhului**

său. Creștinii sunt bărbați și femei care lasă să li se lărgescă sufletul cu puterea Duhului Sfânt, după ce au primit Trupul și Sângele lui Cristos.

Pentru a ne putea examina mai bine asupra felului cum participăm la Sfânta Liturghie și a roadelor pe care le primim din ea, reproducem câteva rânduri din cartea *Punte pentru lume*, a autorului italian Domenico Giulioti:

„Când ieșim din biserică, după Liturghie, ar trebui să ne reîntorcem în lume ca tot atâția îngeri. Ar trebui să trecem prin lucrurile acestei lumi fără a fi atinși de ele și cu atât mai puțin smulși și târați de ele.

Ar trebui să dăruim viața spirituală care ne-a fost dată și pe care o purtăm în noi tuturor celor care, sufletește, sunt bolnavi, muribunzi sau morți; într-un cuvânt, ar trebui să fim multiplicarea vie a aceluși Dumnezeu făcut om, care a venit, înviindu-ne din morți, să locuiască între noi.

În schimb, din nefericire, nu am înțeles, nu am iubit, nu am adorat, nu ne-am bucurat, nu am plâns. Așadar, ce s-a petrecut între vizibil și invizibil în biserică, în acea prodigioasă jumătate de oră și în acea succesiune continuă de rugăciuni, de gesturi și de mistere? Unii o știu vag, cei mai mulți nu știu nimic. **A avut loc din partea cerului, și pentru a câta oară, încercarea de a ne elibera din temnița noastră de noroi și de a ne**

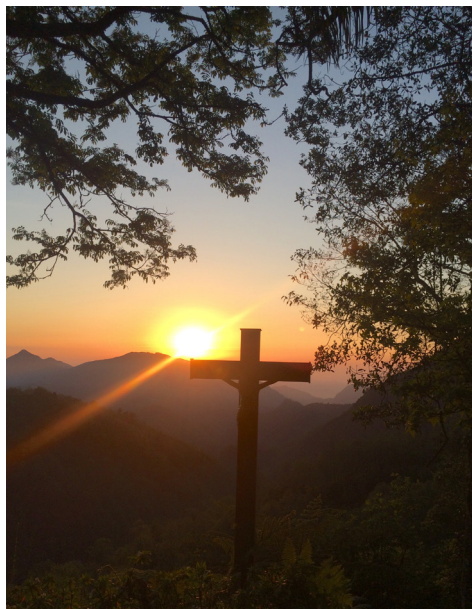

reda libertatea nevinovăției, pentru a ne reface completă, luminoasă, imaculată imaginea lui Dumnezeu, pentru a ne smulge din noi înșine și a ne reda lui Cristos, pentru ca el să ne redea lui Dumnezeu.

Dar totul, pentru mulți, pentru cei mai mulți, a fost în zadar. Acel *Mulțumim lui Dumnezeu!* pe care l-am rostit a fost rece, rostit numai cu buzele; poate nici n-a fost rostit (în fond, nici n-ai pentru ce să mulțumești!). Am ieșit din biserică (în pofda aceluia formidabil eveniment) mai săraci, mai murdari și mai morți decât am intrat. Lumea ne-a luat din nou în stăpânire cu toate teribilele sale nimicuri. Mântuitorul nostru, Prietenul nostru, Fratele nostru care ni s-a dăruit, voia să ne elibereze, să ne vindece, să ne învie – și aproape că nu ne-m dat seama de toate acestea”.

Prezența reală a lui Cristos în Pâinea consacrată nu se termină cu încheierea Sfintei Liturghii. Sfânta Euharistie este păstrată în tabernacol pentru împărtășirea bolnavilor și pentru adorația tăcută a Domnului în Preasfântul Sacrament. De fapt, cultul euharistic în afara Liturghiei, atât în formă privată, cât și în formă comunitară, ne ajută să rămânem în Cristos.

„Este cât se poate de potrivit faptul că Cristos a voit să rămână prezent în Biserica sa în acest fel unic. Deoarece Cristos urma să-i părească pe ai săi sub înfățișarea sa vizibilă, El a vrut să ne dăruiască prezența sa sacramentală; deoarece urma să se ofere pe Cruce pentru a ne mântui, El a vrut ca noi să avem memorialul iubirii cu care ne-a iubit „până la sfârșit” (Ioan 13,1), până la dăruirea propriei vieți. Într-adevăr, în prezența sa euharistică, Isus rămâne

în chip tainic în mijlocul nostru ca cel care ne-a iubit și s-a dat pentru noi și rămâne sub semnele ce exprimă și comunică această iubire” (Catehismul Bisericii Catolice, 1380).

Crescând unirea noastră cu Cristos, **Euharistia actualizează harul pe care Duhul ni l-a dăruit la Botez și la Mir.** Apoi, **Euharistia ne separă de păcat.** „Cu cât participăm mai mult la viața lui Cristos și înaintăm în prietenia sa, cu atât ne este mai greu să ne despărțim de El prin păcatul de moarte” (*ibid.*, 1395.). Purtând comoara unirii cu Cristos în vase de lut, așa cum ne spune Sfântul Paul (2Corinteni 4,7), avem nevoie continuă să ne întoarcem la sfântul altar, până când vom gusta pe deplin fericirea ospățului de nuntă al Mielului (Ap 19,9).

Să-i mulțumim lui Dumnezeu pentru acest drum catehetic pe care l-am parcurs împreună, pentru a înțelege mai bine și pentru a participa, de acum înainte, cu mai mult rod la Jertfa Sfintei Liturghii.

Pr. paroh Mihai Mărtinaș

ANUNȚURI

Odată cu începerea noului an școlar vom relua Orele de cateheză, care se vor desfășura astfel:

- **clasele I – IV**, sâmbăta, la ora 11.00;
- **clasele V – VIII**, sâmbăta, la ora 11.00;
- **clasele IX – XII**, sâmbăta, la ora 13.00.

Cateheza nu urmărește să închidă credinciosul într-o cameră de studiu, între copertile unui catehism, ci să-l ajute în formare, deschizându-i „apetitul” pentru cele spirituale, conducându-l spre Sacramente, spre ajutorarea celor săraci, spre viața comunității parohiale cu toate dimensiunile ei, spre trăirea credinței în viața de zi cu zi, în esență, spre Cristos.

Participarea credinciosului la cateheză trebuie să îl ajute:

- să cunoască cât mai bine învățătura creștină despre Dumnezeu și despre om;
- să își dezvolte relația personală cu Dumnezeu;
- să participe activ la Liturghie (dând răspunsurile, cântând...);
- să aibă o viață de rugăciune, o viață spirituală;
- să aprofundeze Cuvântul lui Dumnezeu;
- să își trăiască credința în viața de zi cu zi...

(cateheza.ro)

Odată cu începerea noului an școlar încep și înscrierile pentru Prima Sfântă Împărtășanie. Sunt așteptați să se înscrie copiii care anul viitor vor împlini vârsta de opt ani și cei mai mari, care nu au primit acest sacrament.

Program religios

Sfintele Liturghii sunt celebrate după următorul program:

- de luni până sâmbătă, la orele: **8:00** și **18:00**.
- duminica și în sărbătorile de poruncă, la orele: **9:00; 11:00; 18:00**.

Sfântul Rozariu și Coronița milostivirii lui Dumnezeu:

- în fiecare seară, la **17:15**
- duminica, la orele: **8:15; 10:15**.

Adorație în fața Preasfântului Sacrament:

- în fiecare joi, după Sfânta Liturghie de la **ora 18:00**, pentru o oră, rămânem în Adorație euharistică și în rugăciune pentru a ispăși și a repara ofensele aduse Preasfintei Inimi a lui Isus și Inimii Neprihănite a Mariei.
- în fiecare primă joi din lună se face adorație continuă. După Sf. Liturghie de la **ora 8:00** se expune Sfântul Sacrament până la **ora 17:00**.
- în fiecare primă vineri din lună, după Sfânta Liturghie de la **ora 18:00**, și duminica, de la **ora 17:30**.